

C/2024/3081

13.5.2024

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2024 r. – AF/Rada

(Sprawa T-154/24)

(C/2024/3081)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AF (przedstawiciele: adwokaci A. Guillerme i F. Patuelli)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ostatecznego sprawozdania z oceny skarżącej za rok 2022;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody materialne i niematerialne poniesione przez skarżącą z tytułu nieuzasadnionego obniżenia oceny jej pracy i przyznania jej nieuzasadnionych niskich ocen cząstkowych, obliczonych ex aequo et bono i oszacowanych tymczasowo na 30 000 EUR, z zastrzeżeniem zwiększenia tej kwoty w czasie trwania postępowania i odsetek za zwłokę, naliczanych od dnia ogłoszenia wyroku do dnia pełnej spłaty żądanej kwoty, w wysokości ustalonej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że sprawozdanie z oceny skarżącej za rok 2022 jest oparte na ustaleniach nieprawidłowych pod względem materialnym.

W tym względzie skarżącą podnosi, że jej sprawozdanie z oceny za rok 2022 opiera się na nieprawdziwych lub niedokładnych ustaleniach mających uzasadnić przyznane jej oceny. Z dowodów przedstawionych przez skarżącą wynika, że stwierdzenia sformułowane przez oceniających w ramach sprawozdania z oceny skarżącej okazują się oparte na szeregu nieprawidłowych faktów.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że ostateczne sprawozdanie z oceny skarżącej za rok 2022 cechują oczywiste błędy w ocenie.

Z dowodów przedstawionych przez skarżącą wynika, że wnioski sformułowane przez oceniających nie mogą zostać utrzymane, jako że nie są ani dokładne ani spójne. Są one bowiem pozbawione wszelkiej wiarygodności, w szczególności w odniesieniu do dowodu przedstawionego dla uzasadnienia niskich ocen przyznanych skarżącej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżącej do bycia wysłuchaną i zasady dobrej administracji.

Skarżącą została pozbawiona możliwości potwierdzenia konkretnych podnoszonych wydarzeń, które skłoniły oceniających do obniżenia jej ocen i ustosunkowania się do nich. Gdyby nie pozbawiono jej tej możliwości, byłaby zdolna wykazać, że – jak zostało wskazane w ramach zarzutu drugiego – podnoszone fakty były całkowicie błędne i być może mogłaby przekonać oceniających ją, żeby podwyższyli jej oceny przed ich sfinalizowaniem.